

ÎNCHEIERE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea Comercială „SOFTRON” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „SOFTRON” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat (Serviciul Fiscal de Stat) privind anularea deciziilor, împotriva deciziei din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 03 martie 2017, Societatea Comercială „SOFTRON” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare S.C. „SOFTRON” S.R.L.) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei IFS mun.Chișinău nr.23/1/4/a/AV din 05 ianuarie 2017 în partea ce ține de diminuarea impozitului pe venit în sumă de 112 073 lei pentru anul 2014; diminuarea TVA pentru L/07/2014 cu 186 667 lei; amendă pentru neeliberarea în termen a facturii fiscale în 53 de cazuri; amenda pentru diminuarea impozitului pe venit în sumă de 112 073 lei pentru anul 2014; amenda pentru diminuarea TVA pentru L/07/2014 cu 186 667 lei; majorarea de întârziere pentru diminuarea impozitului pe venit pentru anul 2014 și TVA pentru perioada L/07/2014 și anularea deciziei IFS mun.Chișinău nr.24 din 23 februarie 2017 ca fiind neîntemeiată.

La 31 ianuarie 2018 a înaintat cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.23/1/4a/AV din 05 ianuarie 2017 în partea ce ține de pct. I subpunctul 1, în partea ce ține de diminuarea impozitului pe venit în sumă de 112 073 lei pentru anul 2014; Pct.I subpunctul 2 - în partea ce ține de diminuarea TVA în sumă de 186 667 lei pentru L/07/2014; Pct.II subpunctul 1 - în partea ce ține de calcularea majorării de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit în sumă de 112,073 lei pentru anul 2014; Pct.II subpunctul 2 - în partea ce ține de calcularea majorării de întârziere pentru neachitarea în termen a TVA în sumă de 186 667 lei pentru L/07/2014;

Pct.IV subpunctul 1- în partea amenzii calculate pentru diminuarea impozitului pe venit în sumă de 112 073 lei pentru anul 2014; Pct.IV subpunctul 2 - în partea amenzii calculate pentru diminuarea TVA în sumă de 186 667 lei pentru L/07/2014; Pct. IV subpunctul 5; și anularea deciziei IFS mun.Chișinău nr.24 din 23 februarie 2017.

În motivarea acțiunii a invocat că în perioada 26 septembrie 2016 – 04 octombrie 2016 la S.C. „SOFTRON” S.R.L. a fost efectuat un control fiscal prin verificare totală pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 31 iulie 2016.

În baza controlului efectuat a fost emis Actul nr.5-678695 din 04 octombrie 2016, în care au fost consemnate încălcările depistate de către colaboratorii fiscali.

În perioada 31 octombrie 2016 – 06 decembrie 2016 a fost efectuat control fiscal prin metoda verificării repetate fiind emis Actul nr.5-678840 din 06 decembrie 2016, iar în temeiul Actului menționat a fost emisă Decizia nr.23/1/4a/AV.

În rezultatul controlului repetat s-a stabilit că, S.C. „SOFTRON” S.R.L. ar fi diminuat impozitul pe venit în sumă de 112 073 lei pentru anul 2014 și TVA în sumă de 186 667 lei pentru L/07/2014. La fel, s-a indicat că reclamantul a încălcat art.24 alin.1 Cod fiscal prin deducerea neîntemeiată în scopuri fiscale a cheltuielilor ce țin de activitatea de întreprinzător în sumă de 933 333 lei documentate de la contribuabilul SRL „Alitshow” în baza facturilor fiscale din 30 iulie 2014 - 31 iulie 2014.

A menționat că, în urma controlului repetat, eronat s-a considerat că livrările nu au fost efectuate de SRL „Alitshow”, dat fiind faptul că în timpul controlului la S.C. „SOFTRON” S.R.L., Serviciul Fiscal a intrat în posesia procesului-verbal din 16 noiembrie 2016, în care unicul fondator și conducător al SRL „Alitshow” a declarat că nu a efectuat careva livrări în adresa reclamantului, ceea ce nu corespunde realității, fapt confirmat prin contractul de prestare a serviciilor de promovare din 01 iulie 2014 încheiat între SRL „Alitshow” în calitate de prestator și S.C. „SOFTRON” S.R.L. în calitate de beneficiar. Însă nu s-a luat în calcul că, la 30 iulie 2014 și 31 iulie 2014 au fost încheiate 4 acte de predare-primire a serviciilor prestate, fiind eliberate în perioada 30 iulie 2014 – 31 iulie 2014 de către SRL „Alitshow” în adresa S.C. „SOFTRON” S.R.L. facturile fiscale: Seria DV nr.5373633 din 30.07.2014; Seria DV nr.5373634 din 30.07.2014; Seria DV nr.5373639 din 30.07.2014; Seria DV nr.5373643 din 30.07.2014; Seria DV nr.5373644 din 30.07.2014; Seria DV nr.5373645 din 30.07.2014; Seria DV nr.5373646 din 31.07.2014; Seria DV nr.5373647 din 31.07.2014; Seria DV nr.5373651 din 31.07.2014; Seria DV nr.5373652 din 31.07.2014; Seria DV nr.5373653 din 31.07.2014; Seria DV nr.5373654 din 31.07.2014 și respectiv, pentru serviciile prestate S.C. „SOFTRON” S.R.L. a efectuat achitări în sumă totală de 20 000 lei, inclusiv TVA, astfel nu poate fi obligat la plata TVA-ului pentru a doua oară.

A susținut că, luând în considerație legislația internațională și practica CEDO, sancționarea S.C. „SOFTRON” S.R.L. în circumstanțele date constituie o sarcină individuală excesivă și va avea ca efect încălcarea unui principiu fundamental – dreptul persoanei impozabile de a trece în cont suma TVA achitată sau care urmează a fi achitată furnizorilor plătitori ai TVA pe valorile materiale, serviciile procurate pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător.

La fel, a susținut că nu este de acord cu constatările din Actul de control, precum că agentul economic ar fi diminuat impozitul pe venit în sumă de 112 073 de lei pentru anul 2014. În baza contractului de prestări servicii și a facturilor fiscale eliberate de SRL „Alitshow”, S.C. „SOFTRON” S.R.L. a efectuat înregistrările de rigoare în contabilitatea întreprinderii, iar afirmațiile inspectorilor fiscali că acestea nu țin de activitatea de întreprinzător sunt nefondate.

A menționat că, o simplă contrapunere a actelor de control denotă că controlul repetat s-a limitat doar la completarea actului cu declarațiile unui bănuțit pe o cauză penală, care, de fapt, reprezintă o poziție de apărare a acestuia, iar careva alte acțiuni de către controlorii fiscali nu au fost întreprinse. Mai mult, a indicat că este vădit faptul că în lipsa unor dovezi, decizia IFS Chișinău de suspendare a cazului a fost condiționată de situația că, încă nu fusese audiat bănuțitul Mihailenco, care potrivit procesului-verbal de audiere a bănuțitului, abia la 16 noiembrie 2016 a fost interogat.

A invocat că circumstanțele menționate denotă suspendarea neîntemeiată a cazului. La fel, controlul inițial a fost efectuat de către inspectorii fiscali ai IFS mun.Chișinău, iar la efectuarea repetată a controlului au fost implicați inspectorii fiscali ai IFPS, acțiunile cărora s-au limitat doar la copierea în actul de control repetat a declarațiilor bănuțitului Mihailenco.

Referitor la constatarea organului fiscal privind eliberarea, în 53 de cazuri, a facturii fiscale cumpărătorului cu data anterioară datei primirii acestora de la Serviciul Fiscal, a comunicat că, întreprinderea a fost impusă de a acționa în așa mod de circumstanțele create la acel moment. Eliberând facturile cu data anterioară procurării lor, contribuabilul a urmărit doar scopul de a reflecta și legaliza toate acțiunile efectuate de prestare a serviciilor de către întreprindere. Astfel, la data livrării a fost imposibilă eliberarea facturilor din cauza că Serviciul Fiscal nu dispunea de blanchetele de facturi solicitate de către S.C. „SOFTRON” S.R.L., acestea fiind eliberate de către organul fiscal mai târziu, necățind la faptul că cererea privind primirea facturilor fiscale de către agentul economic era depusă în termen.

A susținut că, din cauza situației create, telefonic au fost solicitate explicații referitor la acțiunile agentului economic în asemenea situații, în vederea evitării blocării activității întreprinderii. Astfel, reprezentanții organului fiscal au comunicat că în asemenea situații urmează de eliberat factura de expediție, iar din momentul primirii facturilor fiscale urmează de prezentat cumpărătorului și factura fiscală. În acest sens, a menționat că procesul normal de lucru a întreprinderii nu putea fi suspendat pe motivul lipsei blanchetelor de facturi fiscale, or aceasta rezulta în prejudicii în proporții mari pentru contribuabil. Astfel, urmărind scopul de a respecta strict cerințele legislației fiscale și de audit, S.C. „SOFTRON” S.R.L. a îndeplinit și eliberat facturile fiscale după ce le-a primit de la Serviciul Fiscal, fapt care a avut drept rezultat necoincidența datelor de livrare și de eliberare a facturilor fiscale. Din motivele indicate și ținând cont, că Serviciul Fiscal nu a avut posibilitate să asigure contribuabilul la timp cu blanchetele necesare, consideră că în cazurile indicate lipsește vina S.C. „SOFTRON” S.R.L. în încălcarea fiscală imputată și sancționarea întreprinderii ar fi neîntemeiată.

A menționat că, decizia IFS mun.Chișinău, S.C. „SOFTRON” S.R.L. i-a fost adusă la cunoștință la 28 februarie 2017, fapt confirmat prin semnătura depusă pe exemplarul pârâtului.

Prin hotărârea din 20 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial acțiunea reclamantului S.C. „SOFTRON” S.R.L.

S-a anulat decizia IFS mun.Chişinău nr.23/1/4a/AV din 05 ianuarie 2017, în partea ce ţine de pct.I subpunctul I, în partea diminuării impozitului pe venit în sumă de 112 073 lei pentru anul 2014; pct.I subpunctul 2, în partea diminuării TVA în sumă de 163 916 lei pentru L/07/2014; pct.II subpunctul 1, în partea calculării majorării de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit în sumă de 112 073 lei pentru anul 2014 în sumă de 16 533,26 lei; pct.II subpunctul 2, în partea calculării majorării de întârziere pentru neachitarea în termen a TVA în sumă de 186 667 lei pentru L/07/2014 în sumă de 67 986 lei; pct.IV subpunctul I, în partea amenzii calculate pentru diminuarea impozitului pe venit în sumă de 112 073 lei pentru anul 2014 în sumă de 33 621,9 lei; pct.IV subpunctul 2, în partea amenzii calculate pentru diminuarea TVA în sumă de 186 667 lei pentru L/07/2014 în sumă de 56 000,1 lei; pct.IV subpunctul 5 în sumă de 72 000 lei amendă pentru neeliberarea în termen în 53 de cazuri a facturii fiscale.

În rest, acţiunea s-a respins.

Prin decizia din 06 decembrie 2018 a Curţii de Apel Chişinău, s-a admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

S-a casat hotărîrea din 20 martie 2018 a Judecătorei Chişinău, sediul Rîşcani şi s-a pronunţat o hotărîre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „SOFTRON” S.R.L. împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat (Serviciul Fiscal de Stat) privind anularea deciziilor, s-a respins.

Pentru a decide astfel, instanţa de apel a concluzionat ca fiind neîntemeiată concluzia instanţei de fond privind anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chişinău nr.23/1/4a/AV din 05 ianuarie 2017 în partea contestată de reclamant, potrivit căreia S.C. „SOFTRON” S.R.L. i s-au calculat suplimentar pentru plată la buget impozite şi taxe în sumă de 301 782 lei, majorări de întârziere în sumă totală de 90 348 lei, s-au aplicat amenzi în sumă totală de 183 584 lei.

A reţinut că reieşind din normele legale, urmează de indicat că legea instituie obligaţia contribuabilului de a asigura evidenţa contabilă prin prisma inteligibilităţii, relevanţei, credibilităţii şi comparabilităţii, urmând ca şi documentele primare în baza cărora are loc contabilizarea să fie întocmite şi să răspundă acestor cerinţe, prin lege fiind instituită, astfel, obligaţia pozitivă a agentului economic de a include în evidenţa contabilă doar actele primare, ce corespund cerinţelor enunţate, contabilizarea urmând a fi efectuată în bază factologică, şi nu doar formală. Respectiv, se atestă că prin actul de control nr.5-678840, prelungit pe formularele nr.5-678841 şi 5-678842 din 06 decembrie 2016, în temei legal s-a constatat că S.C. „SOFTRON” S.R.L. a atribuit neîntemeiat la deduceri în scopuri fiscale în anul 2014, cheltuieli în sumă de 933 333 lei, ce nu ţin de desfăşurarea activităţii de întreprinzător, conform facturilor fiscale documentate din numele S.R.L. „Alitshow”, care reprezintă cheltuieli de promovare on-line a portalului www.instrumente.md, fără a dispune de documente care să descrie serviciile prestate, perioada prestării acestora, cantitatea, destinaţia serviciilor procurate pentru activitatea de întreprinzător desfăşurată. Or, contrar argumentelor instanţei de fond, reclamantului/intimat S.C. „SOFTRON” S.R.L. se constată că S.R.L. „Alitshow” nu a dispus de resurse materiale şi personal pentru îndeplinirea serviciilor în cauză, iar conform explicaţiei cet.Mihailenco Alexandr Pavel din 16 noiembrie 2016, unicul fondator şi conducător al entităţii, acesta nu a semnat careva facturi fiscale, nu a prestat servicii, nu a semnat acte de primire-predare a serviciilor, nu cunoaşte întreprinderea S.C. „SOFTRON” S.R.L. şi nu a efectuat careva tranzacţii cu aceasta,

respectiv presupusele servicii nu au fost prestate de persoanele menționate în facturile fiscale. Respectiv, nu poate fi reținut argumentul instanței de fond precum că reclamantul a fost sancționat doar în baza unor presupuneri, că ar putea fi implicat în operațiuni suspecte cu S.R.L. „Alitshow”, or reieșind din normele legale sus enunțate, materialele pricinii se constată viceversa. Deci, facturile fiscale menționate nu au fost eliberate pentru faptele economice care se înscriu în acestea, nu conțin perioada în care au fost prestate serviciile, iar ținând cont că specificul serviciilor care se pretind a fi atribuite la deduceri, nu permite de a fi realizate într-o singură zi (în care este eliberată factura fiscală), prin urmare serviciile deduse conform facturilor fiscale documentate nu reprezintă cheltuieli ordinare și necesare, exclusiv în cadrul desfășurării activității de întreprinzător și nu pot fi atribuite la deduceri în scopuri fiscale, astfel acestea urmau a fi ajustate în Anexa 2 ”D” din declarația cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2014, sarcină nerealizată de contribuabil, motiv pentru care a fost sancționat. Mai mult, conform prevederilor Codului Fiscal nu se admite restituirea TVA în cazurile când tranzacțiile de livrare-procurare a valorilor materiale nu au avut un scop rațional de afaceri și este bazată fie pe facturi fiscale false, sau chiar sunt utilizate facturi fiscale, eliberate de autoritatea fiscală, însă ilegalitatea tranzacției este demonstrată prin faptul, că furnizorii sunt contribuabili care nu-și onorează obligațiunile față de bugetul de stat, au aceleași adrese ale sediilor, aceiași fondatori și administratori etc.

A stabilit că la materialele dosarului nu se regăsește nici contractul de prestare a serviciilor încheiat între S.C. „SOFTRON” S.R.L. și S.R.L. „Alitshow”, nici actele de primire-predare care ar confirma prestarea serviciilor de către S.R.L. „Alitshow”, condiții în care argumentele reclamantului, instanței de fond rămân a fi doar declarative, contrar sarcinilor instituite de prevederile art. 118 CPC.

A constatat că potrivit înscrisurilor și informației din Sistemul Informațional al SFS, este cert demonstrat faptul, că facturile fiscale au fost eliberate de către S.C. „SOFTRON” S.R.L. cu dată anterioară datei primirii de la Serviciul Fiscal de Stat, iar, simplul fapt că la cerere nu i s-a eliberat numărul necesar de formulare de facturi fiscale, care nu a fost probat de S.C. „SOFTRON” S.R.L., nu poate înlătura responsabilitatea intimatului, or S.C. „SOFTRON” S.R.L. nu a demonstrat faptul că facturile fiscale au fost recepționate de la autoritatea fiscală anterior eliberării cumpărătorului.

În acest context, pentru eliberarea în adresa cumpărătorului a 53 facturi fiscale cu data anterioară, datei primirii acestora de la Serviciul Fiscal de Stat, S.C. „SOFTRON” S.R.L. în temei legal, potrivit dispozițiilor art.260 alin.(4) din Codul fiscal i-a fost aplicată amendă în sumă de 72 000 lei, or potrivit prevederilor art.117. alin.(1) din Codul fiscal subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză. Iar în temeiul prevederilor art.108, din Codul Fiscal, prezentarea facturii fiscale se efectuează la momentul apariției obligației fiscale, cu excepția cazurilor prevăzute de codul fiscal.

Colegiul a indicat că S.C. „SOFTRON” S.R.L. nu a solicitat anularea deciziei nr.23/1/4a/AV din 05 ianuarie 2017 în partea aplicării amenzii pentru prezentarea de date neautentice a declarației persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2014 și nici a declarației privind taxa pe valoare adăugată pentru 07/2014, fapt care denotă recunoașterea legalității amenzii aplicate de SFS pentru includerea în dările de seamă a faptelor economice conform facturile fiscale

documentate din numele lui S.R.L „Alitshow” aferente procurărilor de servicii, fapt care confirmă neutilizarea acestora în cadrul desfășurării activității de întreprinzător. În consecință, instanța de apel a calificat ca fiind neîntemeiate și contradictorii argumentele instanței de fond.

A constatat că reclamantul S.C. „SOFTRON” S.R.L. în lipsa temeiului legal a solicitat anularea actelor administrative în temeiul prevederilor art.26 alin.(1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, or actele contestate sunt emise conform legii, din care considerente Colegiul civil concluzionează privind menținerea acestora, or instanța de fond incorect a aplicat prevederile legale și le-a interpretat greșit.

La 29 ianuarie 2019 S.C. „SOFTRON” S.R.L., a declarat recurs solicitând casarea deciziei din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea în vigoare a hotărârii din 20 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (2), lit.c), d) și alin. (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu soluția instanței de apel și a menționat că instanța de apel a examinat foarte îngust circumstanțele cauzei, fără să examineze sub toate aspectele circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii pentru a emite o decizie legală și întemeiată pe fapte constatate și nu doar presupuse.

A menționat că intimatul a beneficiat de serviciile prestate, iar o dovadă în acest sens servește faptul că marca comercială „Instrumente-md” este una notorie, întreprinderea și-a extins rețeaua proprie de magazine și continuă să investească considerabil în marketing pînă în prezent.

A susținut că decizia intimatului în partea contestată nu este decît o modalitate de a recupera de la S.C. „SOFTRON” S.R.L. prejudiciul cauzat statului de către SRL „Alitshow”, iar acest eșec să fie pus pe seama S.C. „SOFTRON” S.R.L.

A invocat că controlul fiscal repetat efectuat de către SFS de fapt nici nu s-a efectuat, or intimatul intrînd incognito în posesia copiei procesului-verbal de audiere a bănuitului Mihailenco A. din 16 noiembrie 2016 a completat precedentul act de control fiscal cu declarațiile bănuitului, finalizând astfel controlul fiscal repetat. Prin urmare instanța de apel urma să dea o apreciere obiectivă și completă acestui act de control bazat doar pe presupuneri de pe o copie a unui proces-verbal de audiere din cadrul unui dosar penal, a căror veridicitate nu a fost verificată și nici constatată în acest sens lipsind în acest sens careva dovezi concludente. Nu poate fi omis nici faptul că originalele actelor aferente tranzacției cu SRL „Alitshow”, recunoscute ca acte și atașate la dosarul penal nr.2017670009, care în prezent se află la examinare la Curtea de Apel Chișinău, sunt perfect valabile și autentice, nefiind contestate și/sau declarate nule.

A precizat că intimatul avînd obligația probațiunii în contenciosul administrativ, a respectat această obligație doar în partea în care îl favoriza.

A specificat că instanța de fond a examinat complet și sub toate aspectele circumstanțele importante cauzei și a emis o decizie corectă și legală.

Prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a

prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultînd din aceeași normă legală, Completul va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, avînd în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată pînă la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 18 ianuarie 2019 (f.d. 236).

Prin urmare recursul depus la 29 ianuarie 2019 de către S.C. „SOFTRON” S.R.L. a fost depus în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 06 martie 2019, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de S.C. „SOFTRON” S.R.L. ca fiind inadmisibil așa cum nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă.

Examinînd admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de S.C. „SOFTRON” S.R.L., este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de S.C. „SOFTRON” S.R.L., nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de S.C. „SOFTRON” S.R.L..

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul depus de Societatea Comercială „SOFTRON” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh